

Uczymy się razem

Partnerstwo to rodzaj relacji opartej na aktywnym uczeniu się – zdobywaniu wiedzy i umiejętności poprzez działanie. We współpracy szkół jest to szczególnie ważne. Zasadniczym celem jest wspólna edukacja, a zatem – podejmowane działania mogą stanowić doskonałą okazję do zaangażowania uczniów w poszerzanie swoich kompetencji, a nauczycieli do zdobywania nowych doświadczeń zawodowych.

Osoby, które wykonują razem ważne zadania często pomagają sobie nawzajem w rozwoju osobistym i zawodowym, jednocześnie realizując cele partnerstwa.

WARUNKI SKUTECZNEJ, WSPÓLNEJ EDUKACJI.

Wiemy już, że edukacja jest priorytetowym celem partnerstwa szkół, że mamy wspólnie uczyć się podnosić wyniki nauczania i wzajemnie się poznawać, ale jak to zrobić?

Przyjęcie założenia, że wspólne uczenie się ma sens i pod wieloma względami **jest lepsze niż uczenie się oddzielnie**, kieruje nasze myślenie w stronę zorganizowania odpowiednich warunków, aby właśnie tak było.

Jeśli wyobrazimy sobie, że jesteśmy częścią tej samej klasy (choć dzieli nas wielka odległość), realizujemy wspólny program nauczania (przynajmniej w części), a przed nami te same cele edukacyjne, to sprawa staje się jasna:

- odśladujemy wspólne obszary kształcenia, przewidziane dla naszej klasy, zarazem nie wtłaczamy dodatkowych treści do przemożniętych już programów nauczania,
- wykorzystujemy programy nauczania różnych przedmiotów, zlokalizujemy uzupełniające się treści i nadajemy uczeniu się interdyscyplinarny charakter,

- odwołujemy się do tych samych zainteresowań uczniów i nauczycieli lub do tematyki bliskiej w obu szkołach,
- określimy problemy, które dotyczą uczniów niezależnie od miejsca zamieszkania i odbywania nauki, np. więzi społeczne, zabawa, rozwój talentów, kontakt z przyrodą, delikatne i kontrowersyjne zagadnienia: sprawiedliwość, prawo, równouprawnienie, ubóstwo, ochrona środowiska, zagrożenia dla zdrowia itp.,
- odkryjemy sfery, w których mogą mieć miejsce „świadczania edukacyjne” jednej szkoły na rzecz drugiej (dotyczy spraw, które byłyby trudno dostępne bez partnerstwa) np. obserwacje przyrody nieożywionej i gatunków charakterystycznych dla otoczenia, pomiary i doświadczenia w warunkach innych, niż nasze – wykorzystujemy wzajemną teleedukację,
- wybierzemy tematy, które motywują do badań, wymiany informacji oraz wzajemnej nauki zarówno uczniów, jak i nauczycieli,
- stwarzamy okazję do poznania faktów naukowych w innym układzie odniesienia (np. widok nocnego nieba na drugiej półkuli i dociekanie, skąd różnice; warunki klimatyczne i ich wpływ na szybkość wzrostu roślin; obserwacje, jak rośliny radzą sobie z niedostatkiem wody, niskimi temperaturami, pomiary zanieczyszczeń etc.),
- pomyślimy o edukacyjnych produktach finalnych i ich znaczeniu dla motywacji do wspólnej nauki, o tym, co będzie można wykorzystywać po zakończeniu współpracy np. ważne doświadczenia dotyczące wiedzy o uczeniu się, materiały utrwalone na nośnikach pamięci,

- dbajmy o pozytywne emocje, towarzyszące wspólnej pracy i zadajmy, by pozostały w pamięci także po zakończeniu partnerskich relacji ze szkołą z Południa,
- uczymy się także o samym partnerstwie i zachodzących w nim procesach przy każdej okazji, która przynosi nowe doświadczenia, rozwiązujemy problemy, świętujemy sukcesy,
- stawiamy na jakość, a nie na ilość, uwzględniamy zasadę „less is more”,
- zobaczymy świat oczami uczniów z drugiej półkuli i poznamy nie tylko ich samych, ale **dowiedzmy się także wiele o sobie** widzianych z innej perspektywy.

TREŚĆ PARTNERSTWA

Uczenie się i podnoszenie wyników to podstawowe cele podejmowania współpracy z inną szkołą, dlatego powinny pozostać w centrum uwagi zainteresowanych stron. Czego zatem oczekiwać i czym wypełnić partnerstwo? Najprościej można opisać to w następującym stwierdzeniu – szeroko pojętą edukacją czyli:

- jednoczesnym uczeniem się – na ten sam temat lub w tym samym czasie (działania odbywają się równolegle po obu stronach globu),
- uczeniem się od siebie we własnej szkole oraz przez wykorzystanie wiedzy, umiejętności i doświadczeń kolegów ze szkoły partnerskiej,
- uczeniem się wzajemnie o sobie, dzięki wspólnemu zdobywaniu doświadczeń oraz różnym punktom widzenia,
- doskonaleniem umiejętności komunikacyjnych,
- dostarczaniem bodźców stymulujących otwarcie się na wiedzę i drugiego człowieka,
- tworzeniem bezpiecznej przestrzeni do uczenia się razem, a przy okazji – o sobie nawzajem.

CZEGO MOŻNA NAUCZYĆ SIĘ PODCZAS WSPÓLNEJ PRACY ZE SZKOŁĄ NA DRUGIEJ PÓŁKULI?

Treść partnerstwa jest szeroka i może obejmować naprawdę bardzo różne dziedziny, dlatego istotne jest skupienie uwagi na określeniu priorytetów i wyznaczeniu realnych celów edukacyjnych. Na drodze, która prowadzi do osiągnięcia tych celów będą zadania wymagające opanowania różnych umiejętności specjalistycznych i uniwersalnych ponadprzedmiotowych.

Wśród nich z pewnością znajdują się:

- ▶ umiejętności otwartego i krytycznego myślenia prowadzących do zrozumienia świata,
- ▶ racjonalne planowanie,
- ▶ umiejętność przekształcania pomysłów na działania,
- ▶ podejmowanie świadomych decyzji i odpowiedzialnych zadań,
- ▶ umiejętność pokonywania barier komunikacyjnych.

Uczenie się razem i o sobie wymaga od nauczycieli i uczniów obu szkół przejścia wspólnej drogi. Nie wszystko daje się przewidzieć ze szczegółami, czasem droga się wiję, ścieżka prowadzi donikąd, a za zakrętem może czekać niespodzianka. W takich sytuacjach warto mieć zawsze na uwadze cele partnerstwa i razem z drugą szkołą poszukać najlepszych rozwiązań.

[pytanie]

Jakie zadania, realizowane z inną szkołą, pomagają koncentrować się na celach edukacyjnych i podnoszeniu wyników nauczania?